

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE PAALDANSERES EN DE EUROPARLEMENTARIËR

Komedie in drie bedrijven

1880
door

Franck van Erven

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2005
Nr.2893

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste
uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

ELF tekstboekjes bij de

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE PAALDANSERES EN DE EUROPARLEMENTARIËR* op te voeren moet de naam van auteur *FRANCK VAN ERVEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.
De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2005/0220/033
ISBN 978-90-385- 0931-0

© 2005 Toneelfonds J. Janssens/Franck van Erven
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(5 dames – 6 heren)

JUNIOR : Hendrik Jan Junior, graaf van Liechtenstein, 30 jaar

ELS : kleedster en vriendin van Yvette, leeftijd variabel

MITTA : tweede echtgenote van Peter en moeder van Yvette, 55 jaar

YVETTE : paaldanseres en dochter van Mitta, 25 jaar

BILL JACKSON : een zakenman uit Schotland, 40 jaar

HEIN VAN BOXTEL : europarlementariër, 40 jaar

PETER STROOPNAGEL : europarlementariër, echtgenoot van Mitta, 55 jaar

ANNA : hulp in de huishouding van Peter en Mitta, leeftijd variabel

LORE : dochter van Peter Stroopnagel, 18 jaar

ED WUBBELS : voorzitter van de partij en oom van Lore en Yvette, 55 jaar

FRED : neef van Hendrik Jan Junior, 18 jaar

TECHNISCHE INFORMATIE

Het stuk in drie bedrijven, speelt in het heden. In België of Nederland. Zelf heb ik gekozen voor de plaatsnamen Kuttekoven in België of Tuitjehorn in Nederland. Het staat u vrij een andere plaats te kiezen als u dit voor uw publiek beter vindt. Aangezien er twee decors zijn voorzien is het aan te raden de pauze te laten vallen na het eerste bedrijf. Hierdoor is het evenwicht een beetje uit de voorstelling, het tweede deel duurt iets langer dan het eerste deel. Het doek tussen bedrijf twee en bedrijf drie hoeft maar enkele seconden dicht te blijven. De tijd die is verstreken in het stuk is slechts een uurtje.

DECOR

Om de wisseling van het decor zo snel mogelijk te laten verlopen stel ik het volgende decor voor. In de beschrijving ga ik uit van het zicht uit de zaal. Linker zijwand een deur vrij vooraan op de scène, verder gesloten wand. Achterwand heeft twee deuren, links uit het midden en rechts uit het midden. In het eerste bedrijf plaatst men voor de deur links uit het midden een grote kast zodat deze deur niet zichtbaar is voor het publiek. Rechter zijwand in het midden een paneel met dubbele ramen die naar buiten kunnen opengaan, verder gesloten wand. Voor het tweede en derde bedrijf dienen de volgende changementen voorzien te worden: uiteraard andere meubels. De kast die in het eerste bedrijf de deur in achterwand-links uit het midden- camouflerde, moet worden weggehaald. Het paneel met de dubbele ramen moet worden vervangen door een paneel met openslaande deuren die uitkomen in de tuin.

EERSTE BEDRIJF

(Een van de kamers van Hendrik Jan Junior, graaf van Liechtenstein in een hotel ergens in Parijs. Het toneel staat vol met bloemen. Junior, ongeveer dertig jaar, zit te telefoneren. Els is bezig de kaartjes te lezen die aan de bloemenruikers zitten)

Scène 1 : Junior en Els

JUNIOR : Nee, ik duld geen uitstel meer. Ik had die bloemen besteld v r twaalf uur deze avond. Ja, het kan mij niet schelen dat u zoveel werk hebt. U brengt ze nu onmiddellijk naar mijn hotel en vergeet de ring niet. *(Hij legt de telefoon neer)* Franssen, een ramp. Op tijd een bestelling afleveren, daar hebben ze hier nog nooit van gehoord.

ELS : Wat geeft het. Yvette is nog wel even bezig met het geven van handtekeningen. Wat een bloemen. *(leest de kaartjes bij de bloemen)* U was werkelijk de beste ..... Imposante vertoning ..... Aalglad nummer ..... De ware kampioene ..... U bent de vrouw van mijn hart .....

JUNIOR : Ik heb altijd gezegd dat er geen betere is dan Yvette. Als iemand die kampioenschappen moest winnen dan was zij het wel. Maar dit kampioenschap maakt het voor mij nog moeilijker.

ELS : Waarom ?

JUNIOR : Voorlopig mag niemand weten dat Yvette en ik een verhouding hebben.

ELS : Dat duurt nu al bijna een jaar en er weet niemand iets van. Dus waarom nu dan wel ?

JUNIOR : Eerst vorige maand die fotoreportage in de Playboy. En nu, nu zij kampioene is en haar foto in bijna elke krant en tijdschrift zal verschijnen en men er dus achter komt wat ze precies doet, ja, het wordt er voor mij dus niet gemakkelijker op om haar tot mijn vrouw te maken.

ELS : Als u bang bent voor uw reputatie en voor de reacties in Liechtenstein dan houdt u niet echt van haar.

JUNIOR : Met de bevolking van Liechtenstein heeft het niets te maken. Voor hen heb ik geen angst, maar mijn vader... Jij kent hem niet.

ELS : En wat zou hij kunnen zeggen ? De aanstaande vrouw van mijn zoon is wereldkampioene paaldansen. Wat is daar mis mee ?

JUNIOR : Hij zal mij onterven als hij daar achter komt. Dan verdwijnt niet alleen mijn geld maar ook mijn aanspraak op de troon.

(Er wordt geklopt)

Wacht, ik moet me vermommen . *(Hij neemt uit een diplomatenkoffertje dat op tafel ligt, een kastanjerode pruik en dito snor en gaat voor de spiegel staan om zich te vermommen)*

ELS : Bent u klaar ?

JUNIOR : Bijna. *(tot slot zet hij nog een donkere bril op)* Zo, mijn ware gezicht.

ELS : Ja ja, uw vals ware gezicht. Het wordt toch eens tijd dat u voor uw liefde uitkomt en in het openbaar verschijnt met Yvette zonder die idiote pruik en snor.

JUNIOR : Zodra mijn vader het loodje heeft gelegd is het zover.

ELS : Dat kan nog lang duren. Kan ik open doen ?

JUNIOR : Ja.

(Els gaat naar de deur en opent die)

Scène 2 : Junior, Els en Mitta

ELS : Mevrouw ! U hier ! Wat een verrassing.

MITTA : ELS !

ELS : Wat zal Yvette blij zijn dat u hier bent. Vier weken hebben wij op uw bezoek gewacht. Wij hadden de hoop al opgegeven dat u nog zou komen. En nu, uiterekend op de laatste dag van ons verblijf in Parijs. Yvette zal verrukt zijn.

MITTA : Ik ben helaas geen baas over mijn agenda.

ELS : O, mag ik u voorstellen aan Franco di Angéles, manager van Yvette. Franco, dit is de moeder van Yvette.

JUNIOR : Que alegría señora. Estoy mucho van de vergeugdigeit te connocer Usted.

MITTA : Oh, de vergeugdigeit is geheel van mijne coté, señor.

JUNIOR : Pero, usted moet mij ecusar, ik moet van de ir.

MITTA : Van de ir ?

JUNIOR : Si, si,ir, gaan. Ik moet van de gaan. Mucho trabajo met de campionat van usted dochter.Els, zeg señorita Yvette, ik komen weerom, weerom. Señora, adíos. *(Hij gaat door de buitendeur weg)*

MITTA : Hoe gaat het ? Meer dan een jaar heb ik je niet gezien. Ik ben zo trots op mijn dochter. Zo ver als zij het gebracht heeft.

ELS : De contracten stromen binnen en zeker nu, na haar kampioenschap hier in Parijs. De wereld ligt weldra aan haar voeten. Er zijn zelfs uitnodigingen voor Las Vegas.

MITTA : Wil ze daar echt naar toe ?

ELS : Ja, over zes weken vliegen we.

MITTA : Dan heb ik voorlopig geen kans meer haar te zien.

ELS : En hoe gaat het met U? U ziet er fantastisch uit. Eeuwig jong.

MITTA : Dank je.

ELS : En uw man ? Nog altijd even streng en recht in de leer ?

MITTA : Die verander je niet, Els.

ELS : Heeft u hem al de waarheid over uw dochter verteld ?

MITTA : Nee, nog steeds niet. Ik wacht op de juiste gelegenheid. Maar ik ben bang dat die zich nooit zal voordoen.

ELS : Eens zal hij het toch te weten moeten komen. En het is beter dat hij het van U hoort dan van een ander.

MITTA : Met zijn ideeën zal hij nooit accepteren dat deze Yvette mijn dochter is. Hij zal onmiddellijk de echtscheiding aanvragen.

ELS : Hij zou trots moeten zijn op zijn stiefdochter. Ze is wereldberoemd nu. Ze kan de contracten uitkiezen. Heeft meer geld op de bank staan dan menig ander meisje van haar leeftijd.

MITTA : Had ik geweten wat voor vlucht haar carrière zou nemen dat was ik beslist niet voor een tweede keer getrouwd. Maar ja, vijf jaar geleden, toen ik mijn huidige man leerde kennen, stond ik als weduwe volledig berooid en met een kind op straat. Ik kon nog blij zijn met het kleine engagement dat zij kon krijgen in die onooglijke bar. En toen had ik het geluk een vermogend man te ontmoeten. En had ik hem toen moeten zeggen dat ik een dochter had die optrad in een stripteasebar ? Hij zou nooit met mij getrouwd zijn.

ELS : Hij denkt nog steeds dat zij ergens in Nicaragua woont en voor Artsen zonder Grenzen werkt ?

MITTA : Ja. Onbereikbaar, hoog in de bergen. Ach, Els, ik heb het heel goed nu, een prachthuis, een riant inkomen, alles wat een vrouw zich wensen kan. Maar als ik mijn dochter wil zien moet het stiekem.

ELS : Dat moet voor een moeder verschrikkelijk zijn. U heeft een dochter en tegelijkertijd geen dochter.

MITTA : Zo is het. Mijn man heeft ook een dochter meegebracht in ons huwelijk maar zij zit in een internaat. Vindt mijn man voor haar opvoeding beter. Het is een heel lief en knap kind. Ik hou ook van haar maar het is niet je eigen dochter.

ELS : Yvette kan elk moment hier zijn. Misschien wilt u zich hiernaast nog eerst wat opfrissen ?

MITTA : Graag. Maar roep mij zodra zij er is. Ik verlang er zo naar haar te zien. *(zij gaat de badkamer in)*

ELS : *(naar de telefoon en zij belt de receptie)* Hallo, kamer 312. Als juffrouw Yvette komt wilt u haar dan vragen onmiddellijk boven te komen. Oh, ze is al aan de receptie gepasseerd. Ze is de lift ingestapt. Nee, nee, dank u, dan zie ik haar wel. Dank u wel. *(ze legt de telefoon neer)*

(Op dat zelfde moment gaat de deur open en komen Junior en Yvette binnen. Junior draagt de koffers. Yvette ziet er stralend uit en is ongeveer 25 jaar.)

Scène 3 : Els, Junior en Yvette

YVETTE : Nee, alsjeblieft lieve Hendrik. Je hoeft echt niet alles te dragen. Els, wees zo vriendelijk en neem de koffers van Hendrik over.

JUNIOR : Nee, nee, ik draag ze. Het is mij een genoegen je koffers te mogen dragen Yvette. Deze koffers vol met kostbaarheden.

YVETTE : Daar zitten helemaal geen kostbaarheden in, Hendrik. Als het onder ons blijft, geen enkel van die sierraden is echt. Het zijn theaterspullen, meer niet.

JUNIOR : Niet mogelijk. Lieve Yvette het zal mij een eer zijn al die nepsieraden te vervangen door echte.

YVETTE : Echt ? Weet wat je zegt. En dat alles tot meerdere eer en glorie van de artieste.

JUNIOR : Natuurlijk. Maar ook ter meerdere eer en glorie van onze liefde.

YVETTE : Aha. Maar voor onze liefde uitkomen in het openbaar doe je niet. Dus, mijn lieve Hendrik Jan Junior begin ik zo langzamerhand mijn twijfels te hebben aangaande jouw liefde voor mij.

JUNIOR : Dat kun je niet menen, Yvette. Je kent mijn omstandigheden. Als mijn vader over onze verhouding te weten komt, dan ....

YVETTE : Wat dan ? De hele Europese adel bestaat uit schuinsmarcheerdere. Denk jij dat je vader denkt dat de Liechtensteiners dé uitzondering op de regel zijn.

JUNIOR : Heb nog even geduld. Mijn vader heeft niet lang meer te leven. Als hij sterft dan kondig ik ons huwelijk onmiddellijk aan en verschijn ik met jou waar jij maar wilt.

YVETTE : Wanneer dringt het eens tot je door dat ik van je houd zoals je bent en niet van je houd voor je titels en je geld en je land dat zo groot is als een postzegel . Je moet eindelijk eens een beetje lef tonen. Doe die stomme pruik, snor en bril af en vertoon je met mij in het openbaar zoals je er in werkelijkheid uitziet.

JUNIOR : Heb nog even geduld, mijn lieve Yvette ?

YVETTE : Mijn geduld raakt op, Hendrik Jan.

JUNIOR : Yvette, geloof me zodra mijn vader .....

YVETTE : Zodra je vader... Ik vind het trouwens een schandelijke gedachte, dat jij, popelend van ongeduld, zit te wachten tot je eigen vader sterft.

ELS : Neem me niet kwalijk dat ik dit gesprek, dat al zo vaak heeft plaatsgevonden onderbreek. Yvette, er is een verrassing voor je.

YVETTE : Welke?

JUNIOR : Ik laat je alleen met je verrassing, maar ik kom straks terug. (*Hij gaat door de buitendeur af*)

YVETTE : Ik ben gek op die man, maar een beetje meer lef zou hem sieren.

ELS : Het is voor hem ook niet gemakkelijk. Altijd die roddelpers achter hem aan en dan .....

YVETTE : Genoeg. Je had het over een verrassing.

ELS : Er is iets aangekomen.

YVETTE : Wat dan ?

ELS : Zeg ik niet.

YVETTE : Waar is het ?

ELS : Daar.

YVETTE : Haal het dan.

ELS : Zou ik kunnen doen. (*ze opent de deur en wenkt Mitta*)

Scène 4 : Els, Yvette en Mitta

YVETTE : Mama jij .... jij ... (*ze omhelst haar onstuimig*)

MITTA : Kind, kind, laat me toch adem halen, je laat me nog stikken.

YVETTE : Daar kan ik geen rekening mee houden. Dat is je straf dat je je zolang niet hebt laten zien.

MITTA : Mijn liefje, je weet toch dat ik .....

YVETTE : Ja ja, het ligt niet aan jou. De hoofdzaak is: je bent er. En nu, ga zitten, vertel .. Wat zie je er goed uit, mama. Je bent nog mooier geworden.

MITTA : Maar kind toch.

YVETTE : Alsjeblieft Els, is ze niet weer mooier geworden ? Jij bent veel te knap voor die ouwe zuurpruim waar je mee getrouwd bent.

MITTA : Wil jij je mond wel eens houden, brutaaltje. Zo spreek je niet over je stiefvader. Je kent hem niet eens.

YVETTE : Dat hoeft ook niet. Ik ben woedend op hem. Hoe graag zou ik hem eens de waarheid willen vertellen, deze meneer Stroopnagel. Wat denkt hij wel ? Ik ben toch niet de eerste de beste goedkope stripteaseuse. Ik ben wereldkampioen paaldansen met vette contracten op zak.

MITTA : Natuurlijk mijn kind, je hebt volkomen gelijk. Maar je moet bedenken dat wij in *Nederland/België*, in de provincie wonen - daar is men niet zo ruimdenkend als hier in Parijs. Ik vind dat een mooi vrouwenlichaam gezien mag worden, maar zij denken daar anders over. En daarbij mijn man is, nu hij in het Europees parlement zit, verkozen tot voorzitter van de commissie ter bevordering van de normen en de waarden.

YVETTE : Fantastisch ! Ach mama, wanneer kom je er eindelijk eens voor uit dat je een dochter hebt en dat deze dochter artieste is. Daar is toch niets mis mee ?

MITTA : Voor mij niet, maar ik vrees dat mijn man .....

YVETTE : Neem me niet kwalijk, jij hebt geen greintje moed. Nee, anders had je die burgerlul.....

MITTA : Yvette !

YVETTE : .....van een stiefvader allang de waarheid gezegd. Je zou gezegd hebben: luister beste Peter ik heb je indertijd bedonderd. Mijn dochter woont helemaal niet in Nicaragua, ze werkt als artieste in de beste cabarets ter wereld en vanaf nu wil ik mijn dochter bij mij hebben. Zij werkt met haar lichaam, dat mooi is en gezien mag worden én ze is zojuist ook nog wereldkampioen paaldansen geworden. Wees maar eens trots op haar. Ze doet niets wat niet mag.

MITTA : Vorige maand heb ik geprobeerd hem de waarheid te zeggen. Maar toen verscheen jouw foto in de "Playboy".

YVETTE : Nu en ? Dat blad leest hij toch niet.

MITTA : Nee, maar dat blad ligt wel in de bibliotheek van de Europese Unie en wat hij daar buiten notulen en verslagen leest weet ik niet. Ik zag het toevallig liggen in een krantenwinkel. Ik heb het blad gekocht en opvallend duidelijk op het salontafeltje gelegd.

YVETTE : En hoe reageerde hij ?

MITTA : Geschokt. Hij was totaal uit het lood geslagen dat zo'n onzedelijk blad in ons huis lag. Hij ging tekeer tegen de schaamteloze uitbuiting van het vrouwenlichaam. Hij heeft zelfs onmiddellijk een wetsvoorstel ingediend om de verkoop van "Playboy" in krantenwinkels te verbieden.

YVETTE : Mijn God, mama, die man is niet van deze tijd. Maar hoe is het je gelukt om mij uiteindelijk toch te kunnen bezoeken ?

MITTA : Een enorm toeval. Er is hier in Parijs een congres van de gezamenlijke Christelijke Partijen om het verval van de zeden in de Europese landen te bespreken.

YVETTE : En dat houden ze in Parijs !

MITTA : Ja. En die gelegenheid heb ik aangegrepen om weg te gaan zodra hij was vertrokken om stiekem jou te kunnen bezoeken. Als ik hem in godsnaam maar niet tegen het lijf loop.

YVETTE : Maar mama, in een miljoenenstad is dat een kans van een op ....

(Er wordt op de deur geklopt)

Wie kan dat zijn ?

Scène 5 : De vorige en Bill

BILL : *(van achter de deur)* Yvette darling, are you there ?

YVETTE : O God nee, die ook nog.

MITTA : Wie is dat mijn kind ?

YVETTE : Mijn meest standvastige minnaar. Een keurige, lieve man. Maar hij heeft één probleem: hij denkt dat ik zijn vrouw wil worden. Al jaren reist hij mij achterna. Waar ik ook optreed: hij is er ook. Elke avond als ik mijn nummer doe komt hij het cabaret binnen en als mijn nummer is afgelopen verdwijnt hij weer. Komt met een enorme bos bloemen naar mijn kleedkamer en doet mij een huwelijksaanzoek. Dat ik dan telkens weer afwijs.

ELS : Arme kerel.

BILL : *(Nog steeds achter de deur)* Yvette, darling, are you there ?

YVETTE : Binnen.

BILL : *(Een donkere Schot gekleed in een kilt komt binnen,charmant)* Good evening,
Ladies.

YVETTE : Bill, mag ik je voorstellen.... mijn moeder .

BILL : O how nice to meet you.

MITTA : De nice is geheel from my kent. How doedeljoedoe ?

BILL : When I am together with your daughter, I am always happy. En I think this is
the right moment, in your presence, and I do it in Dutch, te vraag naar die been
van oew daughter.

MITTA : Haar been ?

YVETTE : Mijn hand, moeder !

MITTA : Oh, joe willen niet the been but the hand . Asket, hé.

BILL : Yvette, wil you marry me.

YVETTE : Bill, je zult het niet voor mogelijk houden, maar deze vraag had ik verwacht.

BILL : So, you say yes ?

MITTA : Jij merriet met hem ?

YVETTE : Ik wil je geen pijn doen - ik mag jou heel graag maar ....

BILL : U zeggen nee ?

YVETTE : Ja.

BILL : U zeggen ja !!

YVETTE : Nee !!

MITTA : She zeggen no!!

BILL : So it is no. Now you can congratulate me.

MITTA : Who mee ? That she heeft gewezen af you ?

BILL : No,no, but now she heeft gewezen af me for the twingtig en vijfste kier. That is
a paal in the mile ?

MITTA : Wat voor paal is dat ?

YVETTE : Een mijlpaal.

BILL : Yes, een mijlpaal. We can now vieren feest. Can I invite the ladies for a litle bit
warm eten in the restaurant ?

YVETTE : Is dat niet veel te duur voor je, Bill ?

BILL : For me, yes, but the company will pay everything.

MITTA : You werk for een company ? Een Schotse company ?

BILL : No, no, an English company. They pay, not the Schotteman.

YVETTE : Ik weet het niet - Wat denk jij ervan, mama ?

BILL : Yes, you must kum mee, skonemother.

MITTA : I am not your schonemodder, not yet.

BILL : The time will come, skonemother, Yvette will say : Yes. Once !

YVETTE : Misschien, maar een andere .....

BILL : What doe you say ? There is een andere. He will not hebben veel fun. I am een verry goede boxer. I will knock him down in the first round. En what doen u then with a kapotte men ?

YVETTE : Dat is ook weer waar, Bill. Goed, haal ons straks maar op voor dat diner. Kom mama.

MITTA : Maar kind, ik ben helemaal niet voorbereid op een diner. Ik heb niets om aan te trekken.

BILL : You hoeft niets aan te trekken.

MITTA : Wat ?

BILL : You can go zoals you is. I am going also zo as I zie eruit.

MITTA : With dat rokske on ?

BILL : Yes mam.

MITTA : They say dat joe haven nikskenie ther under an. Is that zo ?

BILL : Of course. You like to see it ?

MITTA : No, no please let it hangen.

YVETTE : Kom mama, ik heb wel iets voor je.

(Yvette, Mitta en Els af in slaapkamer)

Scène 6 : Bill, Junior, later Els

BILL : Tot ziens. *(Hij wil weggaan maar op dat moment komt Junior binnen, met een bloemenstuk in zijn hand)* Wat willen Oe ?

JUNIOR : Oh pardon mevrouw, ik wist niet - ik wilde namelijk ....

BILL : Oe willen to miss Yvette ?

JUNIOR : Inderdaad. Hoe kunt u het raden.

BILL : Why do you come in here ?

JUNIOR : Ik zou deze bloemen aan haar willen geven.

BILL : I will do that for you. (*pakt de bloemen*)

JUNIOR : Wat denkt u wel ? En dan nog wel in die kleren ?

BILL : What is there mis mee ?

JUNIOR : Een man in vrouwenkleren ! Bent u pervers ?

BILL : No, I am Scottish

JUNIOR : Pervers en dronken.

BILL : I am not a pervert and I am not drunk. I am Scottish . And now I am going to
vertel you something: I will say to Yvette, there is an ugly menneken with
flowers.

JUNIOR : Wie denkt u wel dat u bent !

BILL : And she will ask me, where zijn die bloemen ? I will say zij zijn out the window
gedonderd. By me ! And the ugly menneke from the stairs gedonderd, also by
me !

JUNIOR : Dat zult u niet doen. Ik zal mijn beklag over u doen. Ik ben Hendrik Jan
Junior, graaf van Liechtenstein.

BILL : And I am Bill, from the Scottish Highlands. There they go (*gooit de bloemen het
raam uit*) And now you.

(*Hendrik vlucht weg*)

ELS : (*komt op*) Was hier zojuist iemand ? Ik hoorde je praten.

BILL : An ugly menneke for Yvette. A man called Hendrik.

ELS : En waar is hij nu ?

BILL : Don't worry. I have him out of the window gedonderd.

ELS : Hendrik ?

BILL : No no, the flowers. So, and now I go to the restaurant, a table for the warme
eten. (*af terwijl de telefoon gaat*)

ELS : Kamer 312. ... Een heer .... Heeft hij zijn naam genoemd ... Wie zegt U .....
 Weet u dat zeker ? Ja, ja het is goed, zeg dat meneer naar boven kan komen.
 (*ze legt de telefoon neer*) O mijn God, hoe moet dat nu ?

Scène 7 : Els en Yvette

YVETTE : (*komt binnen in een zeer gewaagde jurk met diep décolleté*) Zo, ik ben klaar.

ELS : Yvette, er is een man die je wil spreken.

YVETTE : Alweer een ! Zeg hem dat ik bezet ben en hem onmogelijk kan ontvangen.

ELS : Ik vrees dat dat niet mogelijk is. Hij is al onderweg naar hier.

YVETTE : Wie is het ?

ELS : Peter Stroopnagel.

YVETTE : Dé Peter Stroopnagel ?

ELS : Natuurlijk is het dé Peter Stroopnagel. Wat zou hij hier willen ?

YVETTE : Dat is toch duidelijk. Hij is er achter gekomen dat mama hier is.

ELS : Maar hij heeft er toch geen idee van dat jij haar dochter bent ?

YVETTE : Inderdaad. Het is me een raadsel. Ik moet hem nu wel ontvangen.

ELS : Maar je moeder is hiernaast. Moeten wij het haar niet vertellen ?

YVETTE : Alsjeblieft niet. Ze zou zich vreselijk opwinden. Integendeel, ga naar binnen, zeg haar dat ik een belangrijke bespreking heb met ... met mijn Amerikaanse agent en dat ik dus niet gestoord kan worden.

ELS : Goed. Maar zo kan je hem toch niet ontvangen .

YVETTE : Waarom niet ?

ELS : Met zo'n décolleté ? Je hebt toch gehoord hoezeer hij over zijn toeren was van je foto in Playboy.

YVETTE : Maar ik heb niets "provinciaals" om aan te trekken.

ELS : Ik zal je iets van mij geven. Kom mee. (*beiden af*)

Scène 8 : Peter Stroopnagel, Hein van Boxtel en later Junior

(Bijna tegelijkertijd wordt er op de deur geklopt. Na een tijdje gaat de deur open en verschijnt Peter Stroopnagel met zijn vriend Hein van Boxtel)

HEIN : Je kunt hier niet zomaar binnenvallen Peter.

PETER : En waarom niet ? Ze heeft laten zeggen dat we boven konden komen. Misschien is ze zich aan het verkleeden.

HEIN : Zeg me eens, Peter, wat betekent dit allemaal ? We zouden naar het congres van de gezamenlijke Christelijke partijen gaan om het verval van de zeden in Europa te bespreken en in plaats daarvan sleep jij me mee naar het Lido. Ik heb me weliswaar geamuseerd maar ik denk dat wij daar bepaald niet op onze plaats waren.

PETER : Maar geamuseerd heb je je wel ?

HEIN : Jij niet dan ?

PETER : Ik ? Geschokt was ik. Heb je dat niet gezien dan ?

HEIN : Integendeel. Toen die ene, hoe heette ze ook weer ...

PETER : Yvette.

HEIN : Juist, toen die Yvette zich rond die paal slingerde kon jij je opwinding nauwelijks verbergen. En haar nummer was nog niet afgelopen of je stond recht en begon als een bezetene “bravo, bravo” te roepen.

PETER : Ik ?

HEIN : Ja, zo: “bravo, bravo ...”,

PETER : Daar bedoelde ik het einde van deze wanstaltige vertoning mee. Ik riep “bravo, bravo” omdat er eindelijk een einde kwam aan deze tentoonstelling van het menselijk vlees.

HEIN : Ah, zo bedoelde je het. Ik denk dat niemand dat zo begrepen heeft. En je bleef rustig zitten om het nummer “Venus ontbloot” te bekijken.

PETER : Natuurlijk, wanneer ik een gefundeerd oordeel wil vormen over het verval van normen en waarden moet ik beslagen ten ijs komen.

HEIN : Aha, dit alles dient een hogere zaak ?

PETER : Inderdaad.

HEIN : En vandaar je toneelkijker.

PETER : Wat bedoel je ?

HEIN : Als jij dacht dat ik even niet naar je keek haalde jij je toneelkijker boven om een nog scherper beeld van die ontblote Venus te krijgen.

PETER : Ja, als je dit verval wilt aanklagen moet je er bovenop zitten.

HEIN : Dat zullen er wel meer willen. Er bovenop zitten !

PETER : Ik wil die meisjes, die zo schaamteloos worden uitgebuit, terugbrengen op het rechte pad. Daarom bekijk ik het verval in al zijn details, iets wat mij overigens tegen de borsten stuit, tegen de borst stuit, en daarna neem ik contact met ze op om ze te overhalen dit verderfelijke leven op te geven.

HEIN : En daarom zijn we nu hier bij deze jongedame Yvette ?

PETER : Juist. En bij zo'n gesprek kan ik jou missen als kiespijn, dus als jij zo vriendelijk wilt zijn ....

HEIN : Je stuurt mij weg ?

PETER : Wat ik die jongedame te zeggen heb kan ik beter onder vier ogen doen en trouwens, jij zou haar bekijken met dezelfde ogen waarmee jij haar bekeken hebt in het Lido.

HEIN : En hoe was dat ?

PETER : Begerig, likkebaardend, smachtend, koortsig, ik zou haast zeggen geil ! Bah, walgelijk !

HEIN : Helemaal niet. Ik keek naar haar zoals ik kijk naar ... naar ... jouw vrouw bijvoorbeeld .

PETER : Kijk jij zo naar mijn vrouw ? En dat noemt zich een vriend ? En dat noemt zich een voorvechter voor de normen en de waarden . Mijn God, wat heb ik mij in jou vergist.

HEIN : Ik vrees eerder dat ik mij in jou vergist heb. Maar goed, ik ga al. Maar hou mij ten goede dat ik over dit alles mijn eigen mening heb.

PETER : Heb je mening en hou ze voor je.

HEIN : Dat zullen we nog wel eens zien. *(boos af)*

PETER : Het is maar goed dat in onze partij louter zulke idioten zitten. *(hij neemt uit zijn aktetas een flesje parfum en besprenkelt zich uitvoerig. Dan gaat hij naar de spiegel om zijn haar goed te leggen en het resultaat te bekijken.)*